

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 162 S

(2009–2010)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010

*Tilråding fra Finansdepartementet av 17. september 2010,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

Den 15. januar 2010 ble det i Ankara undertegnet en skatteavtale med tilhørende protokoll mellom Norge og Tyrkia. Formålet med avtalen er å forhindre dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt samt å forebygge skatteunndragelse. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 4. september 2009. Avtalen ble på vegne av Norge undertegnet av ambassadør Cecilie Landsverk og på vegne av Tyrkia av direktør for inntektsadministrasjon Mehmet Kilci.

Gjeldende skatteavtale ble undertegnet i Ankara 16. desember 1971. Behovet for revisjon ble tatt opp fra norsk side i 2007. Siden er det gjennomført to forhandlingsrunder som ledet fram til et avtaleutkast med tilhørende protokoll som ble parafert 28. mars 2008 i Oslo. Forhandlingene har fra norsk side vært ledet av avdelingsdirektør Per Olav Gjesti, Finansdepartementet.

Avtalen vil tre i kraft når begge stater har gitt hverandre melding om at de nødvendige konstitusjonelle skritt er tatt for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen får vikning i begge stater fra og med det inntektsåret som følger etter det året avtalen trer i kraft. Fra samme tidspunkt opphører gjeldende avtale å ha virkning.

2 Generelle merknader

Avtalen inneholder 30 artikler og en tilhørende protokoll som utgjør en integrert del av avtalen. Avtalen følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i de dobbeltbeskatningsavtaler Norge har inngått med andre land i senere år. Disse avtalene bygger igjen på det mønster for bilaterale avtaler som er utarbeidet av OECD (OECD-mønsteret). Avtalen inneholder enkelte avvik fra dette mønsteret, fortrinnsvis ved at kildestatens beskatningsadgang på visse områder er utvidet i forhold til OECD-mønsteret. Noen av disse bestemmelsene er basert på utkastet til bilaterale dobbeltbeskatningsavtaler som FN har utarbeidet (FN-mønsteret). Enkelte endringer av særlig betydning i forhold til gjeldende avtale omtales i det følgende. Det vises ellers til bemerkningene til de enkelte artiklene nedenfor under avsnitt 3.

Avtalen får i alminnelighet bare virkning for inntektsskatter, jf. artikkel 2. Tyrkia utskriver ikke skatt på formue. Da formue ikke vil bli gjenstand for dobbeltbeskatning er formuesskatt utelatt fra avtalens alminnelige virkeområde. Dette medfører at personer som flytter fra Norge og blir bosatt i Tyrkia uten å ha emigrert fra Norge etter bestemmelsene i lov om skatt av inntekt og formue (skatteloven) 26. mars 1999 nr. 14, vil være formuesskattepliktig til Norge etter ordinære re-

gler. Dette representerer en endring i forhold til gjeldende avtale. Bestemmelsene i artikkel 26 om utveksling av opplysninger og artikkel 27 om bistand til innfordring av skatter er imidlertid ikke begrenset til å gjelde inntektsskatter som nevnt i artikkel 2.

Avtalen inneholder særlige bestemmelser for virksomhet og arbeid utenfor kysten i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av naturressurser på begge staters kontinentalsokler tilsvarende slike som finnes i de fleste skatteavtaler Norge har inngått de senere år, jf. artikkel 21. Gjeldende avtale omfattet også aktiviteter på de respektive staters kontinentalsokler, men hadde ikke særbestemmelser for dette.

Norge anvender kreditmetoden for å unngå dobbeltbeskatning, jf. artikkel 23. Det er i samsvar med alle skatteavtaler som er inngått etter 1992. At kreditmetoden brukes betyr at Norge kan skattlegge personer bosatt i Norge også for inntekter som har kilde i Tyrkia, og som Tyrkia etter avtalen er gitt adgang til å skattlegge. For å avverge dobbeltbeskatning må Norge så etter nærmere regler innrømme et fradrag i norsk skatt for skatt på samme inntekt som er betalt i Tyrkia. Kreditmetoden sikrer dermed at personer som er bosatt i Norge blir underlagt norsk skattenivå også på inntekter som er opptjent i Tyrkia. I gjeldende avtale benyttes (for andre inntekter enn kapitalinntekter) unntaksmetoden, som ikke har tilsvarende egenskap.

En konsekvens av overgangen til kreditmetoden er at personer bosatt i Norge som eier fast eiendom i Tyrkia eller driver virksomhet i Tyrkia, ikke lenger skal ha avkortet sitt gjelds- og gjeldsrentefradrag ved ligningen i Norge etter reglene i skatteloven §§ 4-31 og 6-91.

Etter gjeldende avtale kan Tyrkia oppkreve fraktskatt av norske rederier som går i internasjonal fart på Tyrkia. Etter den nye avtalen bortfaller denne retten.

I tråd med norske interesser innebærer avtalen sterkere begrensninger i adgangen til å ilegge kildeskatt på utbytte og renter enn tilfellet er etter gjeldende avtale. For utbytte er satsene – forutsatt at visse vilkår er oppfylt – redusert fra 25/20 prosent til 5 prosent ved utdeling til selskap med 20 prosent eierandel. I øvrige tilfeller er kildeskattesatsen for utbytte redusert fra 30/25 prosent til 15 prosent.

Avtalen inneholder bestemmelser om utveksling av skatteopplysninger og bistand til innfordring av skatter som er i samsvar med de någjeldende OECD-standarder.

Avtalen skal inngås på engelsk, norsk og tyrkisk. Alle tekstene har lik gyldighet, men ved tolkingstvil skal den engelske teksten være avgjørende. Som vedlegg følger avtaleutkastet på engelsk og på norsk.

3 Merknader til de enkelte artikler i avtalen

Til de enkelte materielle bestemmelser i avtalen bemerkes:

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om avtalens saklige anvendelsesområde. I artikkel 1 er det bestemt at avtalen får anvendelse for personer som er bosatt (hjemmehørende) i den ene staten eller i begge statene. Hvilke subjekter dette omfatter er definert i artikkel 4. Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden omfattes av avtalen. Avtalen omfatter ikke formuesskatt og berører derfor ikke Norges adgang til å oppkreve formuesskatt i henhold til norsk lovgivning.

Artiklene 3-5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i avtalen.

Av måten "Norge" er definert på i artikkel 3 punkt a) (i) følger at avtalen får virkning også for den norske kontinentalsokkelen når det gjelder utøving av rettigheter med hensyn til havbunnen, undergrunnen og naturforekomster der. I likhet med de fleste av våre øvrige skatteavtaler er det fastslått at avtalen ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

Likeledes fremgår det av måten "Tyrkia" er definert på i artikkel 3 punkt a) (ii) at avtalen også får virkning for maritime områder hvor Tyrkia i overensstemmelse med folkeretten har jurisdiksjon eller suverene rettigheter for så vidt gjelder undersøkelse, utnyttelse eller bevaring av naturforekomster. Begge staters kontinentalsokler er dermed omfattet av avtalens geografiske virkeområde.

De øvrige definisjonene i artikkel 3 følger stort sett OECD-mønsteret. Et unntak gjelder for definisjonen av "internasjonal fart" i artikkel 3 f), som etter ønske fra Tyrkia også omfatter internasjonal veitransport.

Ord og uttrykk som ikke er definert i avtalen skal tillegges den betydning som de har etter lovgivningen i den stat som i det enkelte tilfelle anvender avtalen. Dette gjelder bare såfremt det ikke fremgår av sammenhengen at noe annet er ment.

Artikkel 4 definerer uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat". Dette uttrykket er bestem-

mende for hvilke subjekter som er omfattet av avtalens bestemmelser, jf. artikkel 1, og det har også en viktig funksjon i avtalens ulike materielle skattebestemmelser. Det følger av punkt 1 at uttrykket omfatter enhver person som etter intern lovgivning i Norge eller Tyrkia er skattepliktig til de respektive stater på grunnlag av domisil, bopel, rettslig hovedkontor, stedet for selskapets ledelse eller lignende.

Situasjonen hvor en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt/hjemmehørende både i Norge og i Tyrkia (dobbel bosted) er regulert i punkt 2 og 3. Punkt 2 gir regler for hvilken av statene en fysisk person da skal anses for å være bosatt i. Bestemmelsene er i samsvar med OECD-mønsteret. Punkt 3 gir regler for hvilken av statene en juridisk person da skal anses å være hjemmehørende i. Avtalen følger også her OECD-mønsteret som lar stedet for den "virkelig ledelse" være avgjørende. Men OECD-mønsteret er fraveket for situasjonen der den juridiske personen har virkelig ledelse i en stat og rettslig hovedkontor i den andre staten. I dette tilfellet skal de kompetente myndigheter i de to stater avgjøre det skattemessige bostedet etter gjensidig avtaleprosedyren i artikkel 25. Kommer de kompetente myndigheter ikke til enighet, vil den juridiske person ikke nyte godt av de fordelene som avtalen gir.

Artikkel 5 definerer uttrykket "fast driftssted". Denne definisjonen er viktig fordi den angir terskelen for når en stat kan skattlegge en person som er bosatt i den andre staten for fortjeneste av forretningsvirksomhet som reguleres av artikkel 7.

Hovedregelen om fast driftssted er nedfelt i punkt 1, mens punkt 2 regner opp eksempler på hva som skal utgjøre et fast (drifts)sted. Punktene 1 og 2 er i samsvar med OECD-mønsteret. I særregelen i punkt 3 er det bestemt at stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller en dertil knyttet kontrollvirksomhet er å anse som et fast driftssted for foretaket bare såfremt stedet opprettholdes eller virksomheten varer lenger enn 6 måneder. Seks månederskravet er kommet inn etter ønske fra Tyrkia. OECD-mønsteret opererer her med et tolv månederskrav. Bestemmelsen avviker også fra OECD-mønsteret ved at det er bestemt at tilknyttet kontrollvirksomhet også er omfattet. Dette tillegget er tatt inn i flere avtaler som Norge har inngått i senere år.

I punkt 4 er det etter norsk ønske tatt inn regler som i forhold til OECD-mønsteret senker terskelen for når et foretak blir skattepliktig i den an-

dre staten for tjenester som blir utført der. Bestemmelsen er i stor grad i samsvar med et forslag som er inntatt i kommentarene til OECD-mønsteret, og som der presenteres som et alternativ for de statene som ønsker å innta særregler for tjenesteyting. Et hovedformål med bestemmelsen er at den, i motsetning til hovedregelen i punkt 1, ikke stiller noe krav om at virksomheten må utøves gjennom et "fast sted".

Etter punkt 4 a) foreligger det et fast driftssted for foretaket når en eller flere fysiske personer er til stede i den andre staten i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i en tolv månedersperiode. Forutsetningen er at mer enn 50 prosent av foretakets brutto inntekter fra aktiv virksomhet i disse tidsrommene skriver seg fra tjenester utført i den andre staten. 183-dagers kravet er knyttet til opphold generelt og gjelder selv om oppholdene er knyttet til ulike prosjekter, enten prosjektene har tilknytning til hverandre eller ikke. Bestemmelsen vil i praksis ha størst betydning for en- eller fåmannsselskaper.

Alternativt kan et foretak få fast driftssted etter punkt 4 b) når det yter tjenester til ett bestemt prosjekt eller til flere tilknyttede prosjekter i den andre staten. Vilkåret er at foretaket yter tjenester til ett eller flere tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer, som utfører slike tjenester i den andre staten eller som oppholder seg der med sikte på å utføre slike tjenester, i ett eller flere tidsrom som overstiger 183 dager i en tolv månedersperiode.

For tjenester som er av en slik art at de også reguleres av punkt 3, kan fast driftssted etableres på grunnlag av begge bestemmelsene.

Etter ønske fra Tyrkia er det i artikkel 14 tatt inn en egen bestemmelse om tjenesteyting ved utøvelse av såkalte "frie yrker". For slik tjenesteyting gjelder særbestemmelsene i artikkel 14 og ikke bestemmelsene i artikkel 5.

I punkt 5 er det opplistet visse aktiviteter som ikke skal anses å utgjøre et fast driftssted for foretaket. I hovedsak går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring eller utstilling eller virksomhet som har karakter av hjelpevirksomhet eller er av forberedende art, ikke skal utgjøre et fast driftssted. Bestemmelsen avviker imidlertid fra OECD-mønsteret ved at punkt 5 a) og b) ikke omfatter aktivitet i form av utlevering av varer.

Punkt 6 regulerer når en avhengig representant skal anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Etter ønske fra Tyrkia er denne bestemmelsen basert på FN-mønsteret, og den medfører en noe lavere terskel for etablering av fast drifts-

sted ved representanter enn det som er vanlig i de fleste andre skatteavtaler Norge har inngått. På samme måte som etter OECD-mønsteret foreligger det et fast driftssted etter denne bestemmelsen når en avhengig representant har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, forutsatt at virksomheten ikke er begrenset til aktiviteter som nevnt i punkt 5. Men fullmaktskravet er ikke absolutt; etter punkt 6 bokstav b) vil en avhengig representant etablere fast driftssted for foretaket også om han ikke har slik fullmakt, dersom han vanligvis opprettholder et varelager i den andre staten og derfra jevnlig leverer ut varer på vegne av foretaket.

Punkt 7 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

At et selskap i en stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap i den andre staten medfører ikke i seg selv at selskapene anses som fast driftssted for hverandre, jf. punkt 8.

For virksomhet på de respektive staters kontinentalsokler er det fastsatt særlige regler i artikkel 21, jf. merknadene nedenfor.

Artiklene 6-22 gir regler om beskatning av forskjellige former for inntekt. I samvirke med artikkel 23 (metodebestemmelsen) har disse bestemmelsene til formål å forhindre dobbeltbeskatning, det vil si forhindre at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt uten at skattlegging i kildestaten blir tatt hensyn til ved skattleggingen i bostedsstaten. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsarter er avgjørende for om det er kildestaten eller bostedsstaten som skal ha den primære beskatningsretten til inntekten. For å få et fullstendig bilde av hvilken stat som skal ha den primære beskatningsretten og hvilken stat som plikter å lempe, er det for de fleste inntektsarter nødvendig å se bestemmelsene om de enkelte inntektsarter i sammenheng med metodebestemmelsen i artikkel 23.

Avtalen regulerer ikke trekk på forskuddsstatiet. Statene kan derfor velge å holde tilbake kilde-skatt etter den fulle sats som følger av intern lovgivning. Når avtalen medfører at en inntekt enten skal unntas fra beskatning i kildestaten eller skattlegges der med en lavere sats enn den som følger av de interne skattereglene i kildestaten, må eventuell overskytende tilbakeholdt kilde-skatt refunderes i ettertid.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den staten hvor eiendommen ligger (kildestaten). Dette er i samsvar med OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneholder reglene for skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i en stat utøver i den andre staten (kildestaten). Det grunnleggende prinsipp om at fortjeneste ved forretningsvirksomhet bare kan gjøres til gjenstand for skattlegging i kildestaten dersom virksomheten utøves gjennom et fast driftssted der, er nedfelt i punkt 1. Den nærmere definisjon av hva som forstås med et fast driftssted er som nevnt tatt inn i artikkel 5. Artikkelen 7, jf. artikkel 5, utgjør de alminnelige reglene om beskatning av forretningsvirksomhet. Disse får anvendelse dersom ikke noe annet er bestemt. For visse former for forretningsvirksomhet er det inntatt særlige bestemmelser som er nedfelt i andre artikler. Det kan i den sammenheng vises til artikkel 8 (internasjonal skipsfart, luftfart og vei-transport), artikkel 14 (selvstendige personlige tjenester – fritt yrke), artikkel 21 (virksomhet utenfor kysten) og etter omstendighetene også artikkel 17 (artister og idrettsutøvere) og omtalen av disse nedenfor.

Artikkel 7 i avtalen er basert på OECD-mønsteret slik dette var på tidspunktet avtalen ble fremforhandlet og undertegnet. I samsvar med OECD-mønsteret er det bare inntekt som kan tilskrives det faste driftsstedet som skal kunne skattlegges i kildestaten, se artikkelens punkt 1. Fortjeneste av annen, ikke tilknyttet virksomhet i samme stat, faller således utenfor driftsstatens beskatningsrett. I denne sammenheng er det inntatt en bestemmelse i punkt 1 i protokollen som skal sikre at driftsstatsens beskatningsrett ikke blir avskåret i omgåelsestilfeller.

Artikkelens punkt 2-5 inneholder prinsippene for fastsettelse av den fortjenesten som skriver seg fra det faste driftsstedet. Artikkelens punkt 2 inneholder grunnregelen for hvilken fortjeneste som kan tilordnes til beskatning ved det faste driftsstedet, nemlig at driftsstedet skal tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt, selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende forhold, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er (armlengdeprinsippet).

Artikkelens punkt 3 presiserer at kostnader som er pådratt i anledning det faste driftsstedet, herunder generelle administrative kostnader, skal tilordnes til det faste driftsstedet. Dette gjelder uavhengig av om kostnadene er påløpt i en annen stat enn den staten der driftsstedet er. Punkt 2 i protokollen har en bestemmelse om at fortjenesten som tilordnes et fast driftssted ikke skal reduseres med renter, royalties, kommisjoner mv. som

går med til å dekke tap ved hovedkontoret eller andre faste driftssteder i utlandet. Det er imidlertid presisert at også kostnader av denne art kan tilordnes det faste driftsstedet når de er pådratt i anledning det faste driftsstedet.

I forbindelse med reglene for beskatning av fortjeneste ved faste driftssteder nevnes også bestemmelsen i artikkel 10 punkt 4. Det følger av denne bestemmelsen at et selskap i en av statene som har et fast driftssted i den andre staten, uten hinder av bestemmelsen i artikkel 24 punkt 3 om ikke-diskriminering, kan ilegges kildeskatt i den sistnevnte staten etter samme regler som er fastsatt i artikkel 10 punkt 2 a) ved utdeling av utbytte. Satsen for denne kildeskatten er 5 prosent. Skatten beregnes av den del av det faste driftsstedets overskudd som blir tilbake etter at dette er skattlagt etter de vanlige regler for beskatning av virksomheten i den staten hvor det faste driftsstedet er. Disse bestemmelsene representerer et avvik fra OECD-mønsteret. De er tatt inn etter ønske fra Tyrkia og er også inntatt i den gjeldende skatteavtalen fra 1971. Formålet med bestemmelsen i artikkel 10 punkt 4 er at kildestatens beskatningsrett skal bli tilnærmet lik enten virksomheten der drives gjennom et fast driftssted eller gjennom et lokalt etablert datterselskap. Norge har for tiden ikke alminnelig hjemmel til å skattlegge overføringer av skattlagt overskudd fra et tyrkisk foretak sitt faste driftssted i Norge til foretakets hovedkontor i Tyrkia.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av internasjonal skipsfart, luft- og veitransport, som definert i artikkel 3 punkt 1 bokstav f).

Hovedregelen er nedfelt i punkt 1. Den fastsetter at fortjeneste ved drift av skip, luftfartøy og kjøretøy for veitransport bare skal kunne skattlegges i den staten hvor den skattyter som oppebærer fortjenesten ved driften er hjemmehørende. Regelen for internasjonal skips- og luftfart avviker noe fra OECD-mønsteret, men er i samsvar med den løsning Norge har foretrukket de senere årene. Det utgjør et større avvik fra OECD-mønsteret at internasjonal veitransport er underlagt samme regler som internasjonal skips- og luftfart. En tilsvarende regel finnes i gjeldende avtale og den videreføres etter anmodning fra Tyrkia.

Punkt 2 klargjør at bestemmelsen i punkt 1 også gjelder fortjeneste som et foretak i en kontraherende stat får gjennom deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt drifts kontor.

I punkt 3 er det etter norsk ønske tatt inn en presiserende bestemmelse om behandlingen av fortjeneste som oppebæres av SAS-konsortiet.

Artikkel 9 omhandler foretak med fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder tilknyttede foretak, typisk mor- og datterselskaper, samt foretak under felles ledelse eller kontroll. Etter artikkelens punkt 1 gis ligningsmyndighetene adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom dette og et tilknyttet foretak, er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak under sammenlignbare omstendigheter. Når inntekten forhøyes i slike tilfeller, skal de anvendte forretningsvilkår, for beskatningsformål erstattes med vilkår som ville vært avtalt mellom uavhengige parter under sammenlignbare omstendigheter, jf. skatteloven § 13-1 (armlengdeprinsippet). Punkt 2 i artikkelen inneholder bestemmelser om korresponderende justering av inntekten i det tilknyttede foretaket i den staten hvor dette foretaket er hjemmehørende. Bestemmelsene i artikkel 9 er i samsvar med det som følger av OECD-mønsteret.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av utbytte. Etter artikkelens punkt 1 kan utbytte skattlegges i den kontraherende staten hvor aksjonæren er bostatt. Den samme inntekten kan også skattlegges i den staten hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende (kildestaten), men den skattesats som kan benyttes er begrenset i punkt 2. Punkt 2 a) fastsetter at kildestaten kan skattlegge utbyttet med 5 prosent når de utbetales til et selskap (unntatt et interessentskap) som direkte har minst 20 prosent av kapitalen i det utdelende selskap. Forutsetningen for at 5 prosentsatsen skal gjelde i disse tilfellene, er at utbyttet er fritatt fra skattlegging i den staten aksjonæren er hjemmehørende. For norske aksjonærer vil slikt fritak kunne følge av skatteloven § 2-38 (fritaksmetoden). Uavhengig av kravet til eierandel, kommer skattesatsen på 5 prosent også til anvendelse på utbytte som oppebæres av henholdsvis Statens Pensjonsfond og den tyrkiske regjeringens sosiale sikkerhetsfond. Dette følger av punkt 2 b) i artikkelen. Skattesatsen som kan benyttes i andre tilfeller er i punkt 2 c) begrenset til 15 prosent.

Det er et vilkår både etter punkt 2 a), b) og c) foran at mottakeren er den virkelige rettighetshaver til utbyttet og ikke for eksempel en stråmann for en faktisk eier enten i kildelandet eller i et tredjeland.

De ovenfor nevnte begrensninger i adgangen til å kreve kildeskatt gjelder likevel ikke når de aksjer som det utdeles utbytte på, reelt er knyttet til næringsvirksomhet gjennom et fast driftssted eller et fast sted, som rettighetshaveren har i den

staten hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. Etter artikkelens punkt 5 skattlegges i så fall utbyttet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7 eller artikkel 14. Tilsvarende regler gjelder etter artikkel 11 punkt 5 for renter og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty.

Uttrykket "utbytte" er definert i punkt 3 i artikkelen. Definisjonen bygger på OECD-mønsteret. I punkt 4 i protokollen er det presisert at begrepet også omfatter utbyttekompensasjon som svares i henhold til en avtale om verdipapirlån, jf. også skatteloven § 10-11 tredje ledd.

Regelen i artikkelens punkt 4 er nevnt i forbindelse med kommentarene til artikkel 7 foran.

Artikkel 11 omhandler renteinntekter. Overensstemmende med OECD-mønsteret er det fastsatt at slike inntekter kan skattlegges både i den staten hvor den som mottar dem er bosatt, jf. punkt 1, og i den staten rentene skriver seg fra (kildestaten), jf. punkt 2. Skatten som kan ilegges i kildestaten er begrenset og hovedregelen er at den ikke skal overstige 15 prosent av rentenes bruttobeløp, jf. punkt 2 c). Satsen skal maksimalt være 10 prosent når rentene oppbevares av en bank, jf. punkt 2 b). For renter som oppbevares av Statens Pensjonsfond, Garantiinstituttet for eksportkreditt (GIEK) og nærmere definerte tyrkiske institusjoner, er satsen 5 prosent. Det samme gjelder for renter som Eksportfinans ASA oppbærer på lån ytet under den statlige CIRR-låneordningen (såkalte 108-lån).

Det er for tiden ingen alminnelig hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av renter som utbetales fra Norge til mottaker bosatt i utlandet.

I punkt 6 er det inntatt bestemmelser om hvor rentene skal anses å ha sin kilde. For øvrig er artikkelen stort sett utformet i overensstemmelse med OECD-mønsteret.

Artikkel 12 gir bestemmelser om skattlegging av royalty. Royalty kan skattlegges både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, men satsen for den kildeskatt som kan kreves er begrenset til 10 prosent av royaltyens bruttobeløp. Disse bestemmelsene avviker fra OECD-mønsteret der beskatningsretten kun er lagt til bostedsstaten.

Uttrykket "royalty" er definert i punkt 3. Definisjonen er basert på FN-mønsteret og begrepet har dermed et noe videre innhold enn det som følger av OECD-mønsteret.

Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av royalty som utbetales fra Norge til en mottaker bosatt i utlandet.

Hvor royaltyen skal anses å ha sin kilde er definert i punkt 5.

Artikkel 13 omhandler skattlegging av formuesgevinster. Bestemmelsene bygger på det prinsipp at retten til å skattlegge en formuesgevinst bør tilligge den staten som var berettiget til å skattlegge vedkommende formuesgode og dets avkastning før avhendelse fant sted.

Etter punkt 1 kan gevinst som oppbevares ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den kontraherende staten hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted, kan i henhold til artikkelens punkt 2 skattlegges i den kontraherende staten hvor det faste driftsstedet eller det faste stedet befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftsstedet eller det faste stedet.

I henhold til punkt 3 skal gevinst ved avhendelse av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport, som drives i internasjonal fart, bare kunne skattlegges i den staten der foretaket som oppbærer gevinsten, er hjemmehørende.

Punktene 4 og 5 er tatt inn etter ønske fra Tyrkia. Av punkt 4 følger at gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hvis formue direkte eller indirekte hovedsaklig skriver seg fra fast eiendom i en stat, kan skattlegges i denne staten. Norge har for tiden ikke hjemmel til å utnytte denne beskatningsretten overfor personer som er bosatt i Tyrkia. Etter punkt 5 kan gevinster ved avhendelse av aksjer, obligasjoner eller ethvert annet finansielt instrument skattlegges i den staten hvor utstederen av de finansielle instrumentene er bosatt. Forutsetningen er at avhendelsen skjer innen ett år etter ervervet. I punkt 7 i protokollen er det regnet opp eksempler på hva uttrykket "finansielt instrument" omfatter.

Gevinst ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn de som er spesielt nevnt, skal bare kunne skattlegges i den staten der avhenderen er bosatt, jf. punkt 6.

Artikkel 14 gjelder skattlegging av inntekt ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester, såkalt fritt yrke. OECD-mønsteret har fra og med 2000-versjonen ikke lenger noen særskilte bestemmelser om fritt yrke, da skattleggingen av slike yrkesutøvere anses å være regulert av andre bestemmelser. Etter ønske fra Tyrkia er det imidlertid videreført bestemmelser om utøvelse av fritt yrke. For utøvere av fritt yrke er det da artikkel 14 som skal gjelde og ikke andre potensielt anvendelige bestemmelser (som for eksempel artikkel 5 punkt 4).

Punkt 1 i artikkel 14 regulerer situasjonen hvor inntekten oppebæres av en fysisk person og punkt 2 regulerer situasjonen hvor inntekten oppebæres av et foretak. De to punktene er innholdsmessig like. Det følger av artikkelen at inntekt ved utøvelse av fritt yrke skal skattlegges i den staten hvor yrkesutøveren/foretaket er bosatt. På visse vilkår kan imidlertid slik inntekt også skattlegges i den staten der aktiviteten utøves (kildestaten). Dette gjelder for det første dersom yrkesutøveren råder over et fast sted (kontor eller lignende) i den andre staten, som tjener utøvelsen av hans virksomhet. Da kan kildestaten skattlegge den del av inntekten som kan henføres til et slikt fast sted. Videre er kildestaten gitt rett til å skattlegge dersom yrkesutøveren oppholder seg der med formål å utøve yrket eller virksomheten i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en tolv månedersperiode. Da kan kildestaten skattlegge inntekten som kan tilskrives det faste stedet eller er oppebåret ved utøvelsen av yrket eller virksomheten under oppholdet i kildestaten.

Artikkel 15 omhandler lønnsinntekter. Som etter OECD-mønsteret tilkommer det den staten hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge lønnsinntektene med mindre arbeidet utføres i den andre kontraherende staten. I så fall har den staten hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge inntektene. Fra denne regelen gjelder det et unntak på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige arbeidsopphold, den såkalte 183-dagersregelen. Blant annet er det satt som vilkår for unntaket fra skattlegging i arbeidsstaten at arbeidsgiver og arbeidstaker er bosatt i samme stat.

Under forhandlingene ble problematikken om skattlegging av utleide arbeidstakere drøftet. Etter vanlig oppfatning får unntaket fra skattlegging i arbeidsstaten i punkt 2 ikke virkning dersom arbeidstakeren er utleid. Dette har en presisert i punkt 8 i protokollen. Med utleide arbeidstakere mener en i denne sammenhengen personer som formelt er arbeidstakere og får utbetalt lønn av et foretak, men som er stilt til disposisjon for et annet foretak og som er under instruksjon og ansvar av dette foretaket.

Artikkelens punkt 3 gir særlige regler for lønnsarbeid utført om bord i et skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport, drevet i internasjonal fart. I tråd med artikkel 8 om skattlegging av virksomhetsinntektene skiller bestemmelsen seg noe fra OECD-mønsteret og bestemmer at lønnsinntekter fra slikt arbeid kan skattlegges i den staten hvor foretaket som driver virksomheten er hjemmehørende.

Når det gjelder lønn for arbeid utført om bord i luftfartøy som blir operert av SAS-konsortiet i internasjonal fart, skiller avtaleutkastet seg i punkt 4 etter norsk ønske fra OECD-mønsteret ved at inntekten av slikt arbeid bare skal kunne skattlegges i arbeidstakerens bostedsstat.

Artikkel 16 omhandler styregodtgjørelse. Slike inntekter kan, i samsvar med OECD-mønsteret, skattlegges i den staten hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 17 fastsetter at artister og idrettsutøvere kan skattlegges i den staten hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artiklene 7, 14 og 15. Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre at den staten hvor artisten eller idrettsutøveren opptrer, har beskatningsrett også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, for eksempel et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet. Reglene i punktene 1 og 2 er i samsvar med OECD-mønsteret.

I punkt 3 er det tatt inn en bestemmelse fra kommentarene til OECD-mønsteret. Den gjør unntak fra reglene i punkt 1 og 2 når opptredenen fullt ut eller i det vesentlige er finansiert av offentlige midler fra en av, eller begge, de kontraherende statene. I slike tilfeller skal inntekten bare kunne skattlegges i den staten hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18 omhandler pensjoner, livrenter og underholdsbidrag. Punkt 1 gir hovedregelen for pensjoner og lignende ytelser som utbetales som vederlag for tidligere lønnsarbeid. I samsvar med OECD-mønsteret, skal slike ytelser som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat, bare kunne skattlegges i denne staten. Bestemmelsen medfører at Norge ikke kan skattlegge pensjoner som utbetales fra Norge til en person bosatt i Tyrkia, når det dreier seg om pensjon som er vederlag for tidligere lønnsarbeid. Det samme gjelder ved utbetaling av livrenter. Det er gjort et unntak fra denne hovedregelen for pensjoner og lignende ytelser som utbetales av, eller fra fond opprettet av, en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter i anledning tjenester ytet denne staten eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Av artikkel 19 punkt 2 fremgår at slike pensjoner bare skal kunne skattlegges i utbetalingsstaten, med mindre mottakeren både er statsborger av og bosatt i den andre kontraherende staten. Også denne regelen for offentlige tjenstepensjoner er i samsvar med OECD-mønsteret.

For fullstendighetens skyld nevnes at pensjoner som ikke er vederlag for tidligere lønnsarbeid ikke reguleres av artikkel 18 punkt 1 eller artikkel

19 punkt 2, men av artikkel 22 (annen inntekt). Ytelser som faller i denne kategorien vil for eksempel være grunnpensjon og særtillegg ved utbetaling av alders- eller uførepensjon fra folketrygden til en person bosatt i Tyrkia. Etter artikkel 22 punkt 1 har Norge rett til å skattlegge slike utbetalinger. Avtalen legger dermed ikke begrensinger på Norges adgang til å skattlegge minstepensjon fra folketrygden som utbetales til en person bosatt i Tyrkia.

Punkt 3 fastsetter at underholdsbidrag bare kan skattlegges i mottakers bostedsstat i den utstrekning det er fradragsberettiget i kildestaten. Bestemmelsen hindrer økonomisk dobbeltbeskatning av slike ytelser.

Artikkel 19 omhandler offentlig tjeneste. Som hovedregel og i samsvar med OECD-mønsteret er den staten som utreder godtgjørelsen tillagt beskatningsretten. For så vidt angår lønnsutbetalinger gjelder ikke hovedregelen når de bestemte vilkår i punkt 1 b) er oppfylt, og heller ikke i forbindelse med utøvelse av offentlig forretningsvirksomhet, jf. punkt 3. Når det gjelder offentlige pensjonsutbetalinger, vises til omtalen av artikkel 18 ovenfor.

I *artikkel 20* er det gitt særlige regler for studenter, forretningslæringer og forskere. Punkt 1 gjelder studenter eller forretningslæringer som er bosatt i den ene staten og som midlertidig oppholder seg i den andre staten i anledning sin personlige utdannelse eller opplæring. De skal ikke skattlegges i den sistnevnte staten av pengebeløp som de mottar til slike formål fra kilder utenfor denne staten. Regelen samsvarer med OECD-mønsteret og med skatteloven § 2-30 annet ledd.

I punkt 2 er det, etter ønske fra Tyrkia, inn tatt en tilsvarende regel for forskere som er statsborgere av den ene staten og som oppholder seg midlertidig i den andre staten i ett eller flere tidsrom som ikke overstiger to år. De skal ikke skattlegges i oppholdsstaten for forskningsstipender som de mottar fra den staten de er statsborgere av. Det er gjort unntak fra denne regelen i punkt 3, dersom forskningsarbeidet ikke er i offentlig interesse, men hovedsakelig er til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

Artikkel 21 inneholder bestemmelser som får anvendelse på virksomhet utenfor kysten (kontinentalsokkelaktiviteter). Avtalen bygger på tilsvarende bestemmelser i andre skatteavtaler som Norge har inngått.

Punkt 1 fastslår at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som ellers måtte følge av avtalen. Punktene 2 og 3 omhandler skattlegging

av virksomhet utenfor kysten av en stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster. De fastslår at slik virksomhet skal anses som virksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i denne staten, dersom virksomheten blir utøvd over 30 dager i løpet av en periode på tolv måneder. Inntekten fra slik virksomhet kan i så fall skattlegges fra første dag i denne staten. Bestemmelsene i punkt 3 a) og b) har til formål å hindre at fristen på 30 dager blir omgått ved at likeartede oppdrag blir utført av forskjellige foretak som er i interessefelleskap.

Punkt 4 inneholder et unntak fra de generelle reglene i punktene 2 og 3. Det gjelder fortjeneste ved transport av forsyninger eller personell, eller ved drift av taubåter eller lignende hjelpemidler til slik virksomhet som er omhandlet i artikkelen. Slik fortjeneste skal bare kunne skattlegges i den staten der personen som oppbærer fortjenesten, er bosatt.

I punkt 5 er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet som nevnt i punkt 2. Etter punkt 5 a) kan slik lønnsinntekt skattlegges i kildestaten såfremt arbeidet utenfor kysten knyttet til slik virksomhet overstiger 30 dager i løpet av en periode på tolv måneder. Dersom arbeidet er utført for en arbeidsgiver som er hjemmehørende i en annen stat enn arbeidstakerens bostedsstat, kan imidlertid inntekten skattlegges i kildestaten fra første dag.

Det er gjort unntak fra dette i punkt 5 b). Der fremgår at lønnsinntekter for tjeneste om bord i skip eller luftfartøy som er omfattet av unntaksregelen i punkt 4 kan skattlegges i den staten der arbeidsgiveren er hjemmehørende.

Punkt 6 omhandler gevinst fra overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster og eiendeler som i sokkelstaten blir benyttet i sammenheng med virksomheten utenfor kysten, samt aksjer eller andeler hvis verdi skrives seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler. Kildestaten kan skattlegge slike gevinster.

Artikkel 22 gjelder "annen inntekt", det vil si inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i avtalens øvrige artikler. Denne artikkelen avviker fra OECD-mønsteret idet den i punkt 1 bestemmer at slik annen inntekt som skrives seg fra en kontraherende stat, kan skattlegges i denne staten. Omtalen av artikkel 18 foran nevner enkelte eksempler på inntekter som omfattes av denne bestemmelsen.

I punkt 2 er det bestemt at inntekt som ikke er omhandlet i avtalen og som skrives seg fra kilder

utenfor de to kontraherende stater, bare skal kunne skattlegges i den staten der mottakeren av inntekten er bosatt.

Artikkel 23 gir regler om fremgangsmåten til unngåelse av dobbeltbeskatning. Både Norge og Tyrkia benytter i avtalen kreditmetoden som metode for å unngå dobbeltbeskatning. Metoden innebærer at Norge, overfor personer som er bosatt i Norge, kan skattlegge en inntekt også når det av de øvrige bestemmelsene i avtalen fremgår at Tyrkia kan skattlegge inntekten. I den utlignede norske skatten må det så gis fradrag for den skatten som er betalt av inntekten i Tyrkia, jf. punkt 1 a). Fradraget skal likevel ikke overstige den skatten som etter norske regler faller på inntekten.

Tilsvarende gjelder for Tyrkia overfor personer som er bosatt der, jf. punkt 2 a).

I punkt 1 b) er det fastsatt at i den grad en person bosett i Norge mottar inntekter som etter noen av reglene i avtalen er unntatt fra skattlegging i Norge, så kan Norge likevel ta hensyn til denne inntekten ved beregning av den skatten som skal betales av personens øvrige inntekt (progresjonsforbehold). I punkt 2 b) er det tatt inn en bestemmelse som sikrer Tyrkia tilsvarende rett overfor personer bosatt der.

Artiklene 24-28 inneholder enkelte særlige bestemmelser om ikke-diskriminering (artikkel 24), fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler mellom de kompetente myndigheter i de to stater (artikkel 25), utveksling av opplysninger (artikkel 26), bistand til innfordring av skatter (artikkel 27) samt særlige regler for medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat (artikkel 28).

Artiklene 29-30 inneholder bestemmelser om ikrafttredelse og opphør. Det følger av artikkel 29 at statene skal underrette hverandre når de nødvendige konstitusjonelle krav for at avtalen kan tre i kraft er oppfylt. Avtalen trer i kraft på datoen for den siste av disse underretninger. Avtalen får virkning i begge stater fra og med det inntektsåret som følger etter det året da avtalen trer i kraft.

Finansdepartementet

tilrår :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010, i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom
Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010**

I

Stortinget samtykker til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010.

Vedlegg 1

Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Turkey for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Republic of Turkey desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a. in the case of Norway:
 - i. the tax on general income;
 - ii. the tax on personal income;

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tyrkia til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Tyrkias Regjering, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:
 - a. i Norge:
 - i. skatt på alminnelig inntekt;
 - ii. skatt på personinntekt;

- iii. the special tax on petroleum income;
 - iv. the resource rent tax on income from production of hydroelectric power;
 - v. the withholding tax on dividends; and
 - vi. the tax on remuneration to non-resident artistes, etc.;
- (hereinafter referred to as "Norwegian tax");
- b. in the case of Turkey:
 - i. the income tax; and
 - ii. the corporation tax;
 (hereinafter referred to as "Turkish tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.
- iii. særskatt på petroleumsinntekt;
 - iv. grunnrenteskatt på inntekt fra produksjon av vannkraft;
 - v. kildeskatt på utbytter; og
 - vi. skatt på honorar til utenlandske artister m.v.;
- (i det følgende kalt "norsk skatt");
- b. i Tyrkia:
 - i. inntektsskatten; og
 - ii. selskapsskatten;
 (i det følgende kalt "tyrkisk skatt").
4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a.
 - i. the term "Norway" means the Kingdom of Norway, and includes the land territory, internal waters, the territorial sea and the area beyond the territorial sea where the Kingdom of Norway, in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies ("biland");
 - ii. the term "Turkey" means the Turkish territory including territorial sea as well as the maritime areas over which it has jurisdiction or sovereign rights for the purpose of exploration, exploitation and conservation of natural resources, pursuant to international law;
 - b. the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Norway or Turkey as the context requires;
 - c. the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d. the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a.
 - i. "Norge" betyr Kongeriket Norge, og omfatter landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet hvor Kongeriket Norge i overensstemmelse med folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - ii. "Tyrkia" betyr det tyrkiske territoriet, og omfatter sjøterritoriet så vel som de maritime områder hvor Tyrkia, i overensstemmelse med folkeretten, har jurisdiksjon eller suverene rettigheter med hensyn til undersøkelse, utnyttelse eller bevaring av naturforekomster;
 - b. "en kontraherende stat" og "den annen kontraherende stat" betyr Norge eller Tyrkia slik det fremgår av sammenhengen;
 - c. "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - d. "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;

- e. the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- f. the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft or road vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
- g. the term "competent authority" means:
- i. in Norway, the Minister of Finance or the Minister's authorised representative;
 - ii. in Turkey, the Minister of Finance or the Minister's authorised representative;
- h. the term "national", in relation to a Contracting State, means:
- i. any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - ii. any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.
- e. "foretak i en kontraherende stat" og "foretak i den annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- f. "internasjonal fart" betyr enhver transport med skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport som drives av et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, unntatt når skipet, luftfartøyet eller kjøretøyet for veitransport går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
- g. "kompetent myndighet" betyr:
- i. i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - ii. i Tyrkia, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
- h. "statsborger" i forhold til en kontraherende stat betyr:
- i. enhver fysisk person som er statsborger av denne kontraherende stat; og
 - ii. enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i denne kontraherende stat;
2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, legal head office, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, rettslig hovedkontor, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Men uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a. he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b. if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c. if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d. if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
 3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated. However, where such person has its place of effective management in a Contracting State and its legal head office in the other Contracting State, then the competent authorities of the Contracting States shall determine by mutual agreement the State of which the person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Convention. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for the purposes of enjoying benefits under the Convention.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a. han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b. hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;
 - c. hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han er statsborger;
 - d. hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
 3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende bare i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete. Har imidlertid en slik person sin virkelige ledelse i en kontraherende stat og sitt rettslige hovedkontor i den annen kontraherende stat, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater ved gjensidig avtale avgjøre i hvilken stat personen skal anses for å være hjemmehørende i henhold til overenskomsten. I fravær av slik gjensidig avtale, skal en slik person ikke anses for å være hjemmehørende i noen av de kontraherende stater med hensyn til å nyte godt av fordeler som følger av overenskomsten.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a. a place of management;

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:
 - a. et sted hvor foretaket har sin ledelse;

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010

- b. a branch;
 c. an office;
 d. a factory;
 e. a workshop, and
 f. a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activities continue for a period of more than six months.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, where an enterprise of a Contracting State performs services, other than the services that are dealt with in Article 14, in the other Contracting State;
- a. through one or more individuals who are present in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, and more than 50 per cent of the gross revenues attributable to active business activities of the enterprise during this period or periods are derived from the services performed in that other State through that individual or those individuals, or
- b. for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, and these services are performed for the same project or connected projects through one or more individuals who are performing such services in that other State or are present in that other State for the purpose of performing such services (excluding an individual who performs such services on behalf of another enterprise, unless the first-mentioned enterprise supervises, directs or controls the manner in which such services are performed by the individual),
- the activities carried on in that other State in performing these services shall be deemed to be carried on through a permanent establishment of the enterprise situated in that other State, unless these services are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if performed through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
- b. en filial;
 c. et kontor;
 d. en fabrikk;
 e. et verksted, og
 f. et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontrollvirksomhet tilknyttet slike, utgjør et fast driftssted, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer, i mer enn seks måneder.
4. Uansett punkt 1, 2 og 3, når et foretak i en kontraherende stat utfører tjenester (andre enn slike som er omfattet av artikkel 14) i den annen kontraherende stat;
- a. gjennom en eller flere fysiske personer som er til stede i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode, og mer enn 50 prosent av bruttoinntekten som kan henføres til foretakets aktive virksomhet i løpet av dette eller disse tidsrommene skriver seg fra tjenester utført i denne annen stat gjennom denne eller disse fysiske personene; eller
- b. i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller for tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som utfører slike tjenester i den annen stat, eller som er til stede i den annen stat med sikte på å utføre slike tjenester. Foregående punktum omfatter ikke fysiske personer som utfører slike tjenester på vegne av et annet foretak med mindre det førstnevnte foretaket overvåker, instruerer eller kontrollerer måten den fysiske personen utfører tjenestene på, skal virksomheten som består i å utføre disse tjenestene i den annen stat anses for å være utøvet gjennom et fast driftssted som foretaket har i den annen stat. Dette gjelder likevel ikke hvis disse tjenestene er begrenset til slike som er omfattet av punkt 5 og som, hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted, ikke ville gjort dette faste forretningsstedet til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
5. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:

- a. the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b. the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - c. the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d. the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e. the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f. the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:
- a. has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - b. has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.
7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent person:
- a. bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
 - b. opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
 - c. opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d. opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
 - e. opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f. opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer i en kontraherende stat på vegne av et foretak i den annen kontraherende stat, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i den førstnevnte kontraherende staten med hensyn til enhver virksomhet som denne personen påtar seg for foretaket hvis en slik person:
- a. har, og vanligvis utøver, i denne staten, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket. Dette gjelder likevel ikke hvis virksomheten til en slik person er begrenset til å gjelde aktiviteter nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted, ikke ville ha gjort dette faste forretningsstedet til et fast driftssted etter bestemmelsen i nevnte punkt, eller
 - b. ikke har slik fullmakt, men vanligvis opprettholder et varelager i den førstnevnte stat fra hvilket han jevnlig leverer varer på vegne av foretaket.
7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse

dent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property (including livestock and equipment used in agriculture, forestry and the breeding and cultivation of fish and seafood), rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the

personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket "fast eiendom" skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk, skogbruk og ved oppdrett av fisk og sjømat), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet,

- enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
 3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
 4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
 5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
 6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.
- kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.
 3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
 4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
 5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.
 6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Article 8

Shipping, Air and Road Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft or road vehicle in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provision of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only insofar as profits derived by SAS Norge AS, the

Artikkel 8

Skipsfart, luft- og veitransport

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport i internasjonal fart, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsen i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppebåret av

Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
 - a. an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b. the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are by the first-mentioned State claimed to be profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
 - a. et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
 - b. samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skatlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat – og skatlegger i samsvar med dette – fortjeneste som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da skal den annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste, dersom den staten anser justeringen for å være begrunnet. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skatlegges i denne annen stat.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
- a. 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 20 per cent of the capital of the company paying the dividends, provided that such dividends are exempt from tax in that other State;
 - b. 5 per cent of the gross amount of the dividends if:
 - i. in the case of Norway: it is derived by the Government Pension Fund (Statens Pensjonsfond);
 - ii. in the case of Turkey: it is derived by the Government Social Security Fund (Sosyal Güvenlik Fonu)
 provided that such dividends are exempt from tax in that other State;
 - c. 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
- This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. Profits of a company of a Contracting State carrying on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein may, after having been taxed under Article 7, be taxed on the remaining amount in the Contracting State in which the permanent establishment is situated and in accordance with paragraph 2 (a) of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in
2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til utbyttet er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
- a. 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap (med unntak av interessentskap) som direkte innehar minst 20 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet; forutsatt at utbyttet er fritatt fra beskatning i denne annen stat;
 - b. 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis:
 - i. for så vidt angår Norge: det er oppbeholdt av Statens Pensjonsfond;
 - ii. for så vidt angår Tyrkia: det er oppbeholdt av det statlige trygdefondet (Sosyal Güvenlik Fonu)
 forutsatt at slike utbytter er fritatt fra beskatning i denne annen stat;
 - c. 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.
- Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.
3. Uttrykket "utbytte" i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, "jouissance" aksjer eller "jouissance" rettigheter, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
4. Fortjeneste som oppbæres av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat ved forretningsvirksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat kan – etter å ha blitt skattlagt etter artikkel 7 – skattlegges av det resterende beløp i den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger i henhold til punkt 2 (a) i denne artikkel.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til utbyttet er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav utbyttet utdeles reelt er knyttet til det

respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Subject to the provisions of paragraph 4 of this Article, where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a. 5 per cent of the gross amount of the interest if it is paid to:
 - A) In the case of Norway:
 - i. the Government Pension Fund (Statens Pensjonsfond);
 - ii. the Norwegian Guarantee Institute for Export Credits (Garantiinstituttet for Eksportkreditt);
 - iii. Eksportfinans ASA, provided that the interest is wholly or mainly passed on to the Government of Norway under the 108 Agreement between Eksportfinans ASA and the Government of Norway;
 - B) In the case of Turkey:
 - i. the Turkish Social Security Fund (Sosyal Güvenlik Fonu);
 - ii. the Eximbank of Turkey (Türkiye İhracat Kredi Bankası)

faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Med forbehold for bestemmelsen i punkt 4 i denne artikkel, når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbeholder fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge utbytte utdelt av selskapet, med mindre utbyttet er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som utbyttet utdeles av reelt er knyttet til et fast utbyttet eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte utbytter eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til rentene er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a. 5 prosent av rentenes bruttobeløp hvis de utbetales til:
 - A) For så vidt angår Norge:
 - i. Statens Pensjonsfond;
 - ii. Garanti-instituttet for eksportkreditt;
 - iii. Eksportfinans ASA; forutsatt at rentene helt eller hovedsakelig videregives til den norske regjering i henhold til 108 avtalen mellom Eksportfinans ASA og den norske regjering;
 - B) For så vidt angår Tyrkia:
 - i. det statlige trygdefondet (Sosyal Güvenlik Fonu);
 - ii. den tyrkiske eksport-importbank (Türkiye İhracat Kredi Bankası)

- b. 10 per cent of the gross amount of the interest if it is paid to a bank;
 - c. 15 per cent of the gross amount of the interest in all other cases
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government or the Central Bank of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State.
 4. The term "interest" as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.
 5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
 6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
 7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to
- b. 10 prosent av rentenes bruttobeløp hvis de utbetales til en bank;
 - c. 15 prosent av rentenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.
3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til regjeringen eller sentralbanken i den annen kontraherende stat være unntatt fra skatt i den førstnevnte stat.
 4. Uttrykket "renter" i denne artikkel betyr inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom, og gjeldsfordringer av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er likestilt med inntekt av utlånt kapital.
 5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
 6. Renter skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.
 7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i

the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

hver av de kontraherende stater under hensyn-
tagen til denne overenskomsts øvrige bestem-
melser.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, the sale of, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and recordings for radio and television, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base, in connection with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected, and such royalties are borne

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skrives seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor royaltyen skrives seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til royaltyen er en person bosatt i den annen kontraherende stat skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp.
3. Uttrykket "royalty" i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke, eller salg av enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer og opptak for radio og fjernsyn, alle slags patenter, varemerker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skrives seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
5. Royalty skal anses for å skrives seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til, og

by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or road vehicles operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or road vehicles shall be taxable only in that State.
4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.
5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, bonds and any other financial instruments issued by a resident of the other Contracting State may be

slik royalty blir belastet det faste driftssted eller det faste sted, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til øvrige bestemmelser i denne overenskomsten.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst oppbeholdt av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hvis formue direkte eller indirekte hovedsakelig består av fast eiendom som befinner seg i en kontraherende stat kan skattlegges i denne stat.
5. Gevinst ved avhendelse av aksjer, obligasjoner og ethvert annet finansielt instrument som er utstedt av en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen

taxed in that other State if the time period between acquisition and alienation does not exceed one year.

6. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in the preceding paragraphs, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if such services or activities are performed in that other State and if:
 - a. he has a fixed base regularly available to him in the other State for the purpose of performing those services or activities; or
 - b. he is present in that other State for the purpose of performing those services or activities for a period or periods amounting in the aggregate to 183 days or more in any continuous period of 12 months.

In such circumstances, only so much of the income as is attributable to that fixed base or derived from the services or activities performed during his presence in that other State, as the case may be, may be taxed in that other State.

2. Income derived by an enterprise of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if such services or activities are performed in that other State and if:
 - a. the enterprise has a permanent establishment in that other State through which the services or activities are performed; or
 - b. the period or periods during which the services or activities are performed exceed in the aggregate 183 days in any continuous period of 12 months.

In such circumstances, only so much of the income as is attributable to that permanent establishment or to the services or activities performed in that other State, as the case may be, may be taxed in that other State.

stat dersom tidsrommet mellom ervervet og avhendelsen ikke overstiger ett år.

6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom slikt yrke eller slik virksomhet er utøvet i den annen stat, og:
 - a. han i den annen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av dette yrket eller denne virksomhet; eller
 - b. han oppholder seg i denne annen stat med det formål å utøve dette yrket eller denne virksomhet i et eller flere tidsrom på til sammen 183 dager eller mer i en sammenhengende tolv måneders periode.

I slike tilfeller kan den annen stat bare skattlegge så meget av inntekten som henholdsvis kan tilskrives det faste sted eller som er oppebåret ved utøvelsen av yrket eller virksomheten under oppholdet i den annen stat.

2. Inntekt som et foretak i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom slikt yrke eller slik virksomhet er utøvet i den annen stat, og:
 - a. foretaket har et fast driftssted i den annen stat som yrket eller virksomheten er utøvet gjennom; eller
 - b. yrket eller virksomheten er utøvet i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i en sammenhengende tolv måneders periode.

I slike tilfeller kan den annen stat bare skattlegge så meget av inntekten som kan tilskrives til henholdsvis det faste driftssted eller til yrket eller virksomheten som er utøvet i den annen stat.

3. Where an individual or an enterprise of a Contracting State may be taxed in the other Contracting State according to the preceding paragraphs, that individual or enterprise may elect to be taxed in that other State in respect of such income in accordance with the provisions of Article 7 of this Convention as if the income were attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in that other State. This election shall not affect the right of that other State to impose a withholding tax on such income.
4. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.
3. Når en fysisk person eller et foretak i en kontraherende stat etter de foregående punkter kan skattlegges i den andre kontraherende stat, kan personen eller foretaket velge å bli skattlagt for inntekten i den andre stat i henhold til bestemmelsene i artikkel 7 i denne overenskomst, som om inntekten kunne tilskrives et fast driftssted av foretaket i den annen stat. Dette valget skal ikke påvirke denne andre statens rett til å ilegge kildeskatt på inntekten.
4. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a. the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b. the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the first-mentioned State, and
 - c. the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19 og 20 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a. mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv-månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
 - b. godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den førstnevnte stat; og
 - c. godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønsarbeid utført om bord i et skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat, skattlegges i denne stat.

4. Where a resident of a Contracting State derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other organ performing the same or similar functions of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsman is a resident.

Article 18

Pensions, Annuities and Alimony

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remunera-

4. Når en person bosatt i en kontraherende stat mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i denne staten.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat i egenskap av medlem av styret, eller et annet organ som utfører samme eller lignende funksjoner, i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten helt eller i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge de kontraherende stater eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den kontraherende staten der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter og underholdsbidrag

1. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 2 i artikkel 19, skal pensjoner og lignende godt-

tion paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Annuities derived and beneficially owned by an individual resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. The term "annuities" as used in this paragraph means a stated sum paid periodically at stated times during a specified number of years, or for life, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration.
3. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19

Government Service

1.
 - a. Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b. However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i. is a national of that State; or
 - ii. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, any pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

gjørelse som utbetales som vederlag for tidligere lønnsarbeid til en person bosatt i en kontraherende stat, bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Livrenter som oppbevares av og reelt tilhører en fysisk person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Uttrykket "livrente" slik det er brukt i dette punkt betyr et fastsatt beløp, som betales periodisk til fastsatte tider i løpet av et bestemt antall år eller på livstid, i henhold til en forpliktelse til å foreta utbetalinger som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse.
3. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.
 - a. Lønn og annen lignende godtgjørelse som utredes av en kontraherende stat eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - b. Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - i. er statsborger av denne stat; eller
 - ii. ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2.
 - a. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal enhver pensjon og annen lignende godtgjørelse som utredes av, eller belastes fond opprettet av, en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, bare kunne skattlegges i denne stat.

b. However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State. 3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.	b. Slik pensjon og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis den fysiske personen er bosatt i, og er statsborger av, denne stat. 3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16, 17 og 18 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, og pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

*Article 20***Students and Researchers**

1. Payments, including grants and scholarships, which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.
2. Likewise, grants and scholarships which a researcher, who is a national of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the primary purpose of engaging in scientific research for a period or periods not exceeding two years, receives for the purpose of his research shall not be taxed in that other State, provided that such payments arise from sources in the first-mentioned State.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply to any grant or scholarship received in respect of research work undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

*Article 21***Offshore Activities**

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.
2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to

*Artikkel 20***Studenter og forskere**

1. En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp, herunder stipendier, som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.
2. Likeledes skal en forsker som er statsborger av en kontraherende stat og som oppholder seg i den annen kontraherende stat hovedsakelig for å utføre forskningsarbeid i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger to år, ikke skattlegges i denne annen stat for stipendier som han mottar til sin forskning, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder i den førstnevnte stat.
3. Bestemmelsene i punkt 2 skal ikke få anvendelse på stipendier som er mottatt i anledning forskningsarbeid som ikke er i offentlig interesse, men som hovedsakelig er til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

*Artikkel 21***Virksomhet utenfor kysten**

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, med hensyn til denne

- those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment situated therein.
3. The provisions of paragraph 2 and sub-paragraph b) of paragraph 6 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:
 - a. activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
 - b. two enterprises shall be deemed to be associated if:
 - i. an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - ii. the same person or persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both enterprises.
 4. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.
 5.
 - a. Subject to sub-paragraph (b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is a resident of the first-mentioned State and provided that the employment is carried on
- virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted der.
3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 b) får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et tidsrom som ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a. virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
 - b. to foretak skal anses for å ha tilknytning til hverandre hvis
 - i. et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
 - ii. samme person eller personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretakene.
 4. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der foretaket er hjemmehørende.
 5.
 - a. Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne annen stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten for en arbeidsgiver som er bosatt i den førstnevnte stat og forutsatt at arbeidet er utøvet i ett eller flere

for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

- b. Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the State of which the enterprise carrying on such activities is a resident.
6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:
- a. exploration or exploitation rights; or
 - b. property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State; or
 - c. shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together,

may be taxed in that other State.

In this paragraph "exploration or exploitation rights" means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

Article 22

Other Income

1. Items of income arising from a Contracting State, which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention, may be taxed in that State.
2. Items of income arising outside the two Contracting States, which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention, shall be taxable only in the Contracting

tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjelende skatteår.

- b. Lønn og lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpesfartøy til slik virksomhet, kan skattlegges i den stat hvor foretaket som utøver virksomheten er hjemmehørende.
6. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:
- a. rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse; eller
 - b. eiendeler som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat; eller
 - c. aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett,
- kan skattlegges i denne annen stat.
- I dette punkt betyr uttrykket "rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse" rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som skriver seg fra en kontraherende stat, og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan skattlegges i denne stat.
2. Inntekter som skriver seg fra kilder utenfor de to kontraherende stater, og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattleg-

State of which the person receiving the income in question is a resident.

ges i den kontraherende stat hvor den person som mottar vedkommende inntekt er bosatt.

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway (which shall not affect the general principle of this Article),
 - a. Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Turkey, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Turkey on that income.
Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Turkey.
 - b. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless include such income in the tax base, but shall allow as a deduction from the Norwegian tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from Turkey.
2. Subject to the provisions of the laws of Turkey regarding the allowance as a credit against Turkish tax of tax payable in a territory outside Turkey (as they may be amended from time to time without changing the general principles hereof),
 - a. Norwegian tax payable under the laws of Norway and in accordance with this Convention in respect of income (including profits and chargeable gains) derived by a resident of Turkey from sources within Norway shall be allowed as a deduction from the Turkish tax on such income. Such deduction, however, shall not exceed the amount of Turkish tax, as computed before the deduction is made, attributable to such income.
 - b. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Turkey is exempt from tax in Turkey, Turkey may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge (dog uten å påvirke de alminnelige prinsipper i denne artikkel),
 - a. Når en person bosatt i Norge oppbeærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Tyrkia skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarende den inntektskatt som er betalt på denne inntekten i Tyrkia.
Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Tyrkia.
 - b. Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbeøres av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske skatten på inntekten med den del av inntektsskatten som kan tilskrives til den inntekt som skriver seg fra Tyrkia.
2. Med forbehold av bestemmelsene i Tyrkias lovgivning om godskrivning mot tyrkisk skatt av skatt betalt i et område utenfor Tyrkia (slik de til enhver tid gjelder, dog uten å påvirke de her alminnelige prinsipper),
 - a. Norsk skatt som skal betales i henhold til Norges lover og overensstemmende med denne overenskomst av inntekt (herunder fortjeneste og skattbar gevinst) som en person bosatt i Tyrkia oppbeærer fra kilder i Norge, skal innrømmes som fradrag i den tyrkiske skatt av slik inntekt. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den tyrkiske skatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til slik inntekt.
 - b. Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbeøres av en person bosatt i Tyrkia er unntatt fra beskatning i Tyrkia, kan Tyrkia likevel, ved beregning av skatten på den resterende

income of such resident, take into account the exempted income.

inntekt til en slik bosatt person, ta hensyn til inntekten som er unntatt fra beskatning.

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. Subject to the provisions of paragraph 4 of Article 10, the taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Artikkel 24

Ikke diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i noen av de kontraherende stater være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne stats egne borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosted.
3. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 10 punkt 4, skal beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet.
4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

6. These provisions shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

6. Disse bestemmelse skal ikke tolkes slik at de forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelser ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han – uansett hvilke rettsmidler som måtte være fastsatt i disse staters interne lovgivning – fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den bestrebe seg på å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale bestrebe seg på å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre, herunder gjennom et felles utvalg bestående av de kompetente myndigheter selv eller deres representanter, med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

*Article 26***Exchange of Information**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a. to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b. to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c. to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

*Artikkel 26***Utteksling av opplysninger**

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller iverksettelsen av de interne lovbestemmelser som angår skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Uttvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.
2. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat i henhold til punkt 1, skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler, tilsyns- og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en kontraherende stat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge stater lovgivning og de kompetente myndigheter i bistanndsstaten tillater slik bruk.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a. å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
 - b. å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c. å gi opplysninger som vil åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3, but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.
4. Hvis en kontraherende stat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen kontraherende stat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke har hjemlig interesse av slike opplysninger.
5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå fremskaffelsen av opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Article 27

Assistance in the Collection of Taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.
3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collec-

Artikkel 27

Bistand til innfordring av skatter

1. De kontraherende stater skal yte hverandre bistand til innfordring av skattekrav. Denne bistanden er ikke begrenset av artiklene 1 og 2. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan ved gjensidig avtale fastsette hvordan denne artikkel skal anvendes.
2. Uttrykket "skattekrav" slik det anvendes i denne artikkel, betyr et skyldig beløp som vedrører skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, og som ikke er ilagt i strid med denne overenskomst eller noen annen overenskomst som de kontraherende stater har tiltrådt, samt renter, administrative straffetillegg og omkostninger til innfordring og sikring, som vedrører slikt beløp.
3. Når en kontraherende stat etter lovgivningen i denne stat ved tvang kan iverksette innfordringen av et skattekrav som skyldneren på dette tidspunktet etter lovgivningen i denne stat, ikke kan hindre innfordringen av, skal dette skattekravet, etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av de kompetente myndigheter i den annen kontraherende stat med hensyn til innfordring. Skattekravet skal innfordres av denne annen stat i samsvar med bestemmelsene i dens lovgivning

tion of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
 5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
 6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
 7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be
 - a. in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or
 - b. in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection
- om tvangsforføyninger og innfordring av dens egne skattekrav, som om skattekravet var den annen stats eget skattekrav.
4. Når et skattekrav i en kontraherende stat er et krav som denne stat i henhold til sin lovgivning kan treffe tiltak for å sikre innfordringen av, skal dette kravet etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med hensyn til å treffe sikringstiltak. Den annen stat skal treffe tiltak for å sikre skattekravet i henhold til sin egen lovgivning som om skattekravet var et skattekrav i den annen stat, selv om skattekravet på det tidspunkt slike tiltak blir iverksatt, ikke kan innfordres ved tvang i den førstnevnte stat eller skyldneren har en rett til å forhindre at det kreves inn.
 5. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 skal et skattekrav som en kontraherende stat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke på grunn av sin egenskap som skattekrav, undergis de tidsfrister eller få den prioritet som gis et skattekrav i henhold til lovgivningen i denne stat. I tillegg skal et skattekrav som en kontraherende stat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke i denne stat få noen form for prioritet som i henhold til lovgivningen i den annen kontraherende stat, kan anvendes på dette skattekravet.
 6. Med hensyn til eksistensen eller gyldigheten av en kontraherende stats skattekrav, eller beløpet som kravet lyder på, kan det ikke fremmes søksmål for domstolene eller forvaltningsorganene i den annen kontraherende stat.
 7. Når et skattekrav, på noe tidspunkt etter at en kontraherende stat har fremmet en anmodning etter punktene 3 eller 4 og før den annen kontraherende stat har innfordret og overført det aktuelle skattekravet til den førstnevnte stat, opphører å være
 - a. når det gjelder en anmodning etter punkt 3, et skattekrav som den førstnevnte stat ved tvang kan iverksette innfordringen av etter lovgivningen i denne stat og som skyldneren på det tidspunkt og i henhold til lovgivningen i denne stat, ikke kan forhindre innfordringen av; eller
 - b. når det gjelder en anmodning etter punkt 4, et skattekrav som det i den førstnevnte stat i henhold til denne stats lovgivning, kan treffes tiltak for å sikre innfordring av,

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a. to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b. to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
 - c. to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
 - d. to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 28

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Insofar as, due to fiscal privileges granted to members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special international agreements, income is not subject to tax in the receiving State, the right to tax shall be reserved to the sending State.

Article 29

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other, through the diplomatic channels the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the latter of these notifications and its provisions shall have effect for taxes with respect to every taxable period

skal den kompetente myndighet i den førstnevnte stat omgående gi beskjed om disse omstendighetene til den kompetente myndighet i den annen stat. Den annen stat kan velge om den førstnevnte stat enten skal suspendere eller trekke tilbake sin anmodning.

8. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a. å sette i verk tiltak som er i strid med lovgivningen eller administrativ praksis i denne eller den annen kontraherende stat;
 - b. å sette i verk tiltak som den anser for å være i strid med allmenne interesser (ordre public);
 - c. å yte bistand dersom den annen kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning eller administrative praksis, ikke har benyttet alle rimelige midler med hensyn til henholdsvis innfordring eller sikring;
 - d. å yte bistand i de tilfeller hvor den administrative byrden for denne stat åpenbart ikke står i forhold til den fordel som den annen kontraherende stat oppnår.

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

1. Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal gjøre kjent for den annen stat gjennom diplomatiske kanaler når de krav som stilles etter dens lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført. Denne overenskomst trer i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse bekjentgjørelser, og dens bestemmelser skal ha virkning for skatter med hensyn til alle

beginning on or after the first day of January of the year following that of entry into force of the Convention.

2. "The Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Turkey for the Avoidance of Double Taxation and for the Arrangement of Some Other Matters With Respect to Taxes on Income and Capital", signed in Ankara on 16 December 1971 shall cease to have effect from the date on which this Convention becomes effective in accordance with paragraph 1 of this Article.

Article 30

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect for taxes with respect to every taxable period beginning on or after the first day of January of the year following that in which the notice is given.

In witness whereof, the undersigned duly authorized hereto, have signed the present Convention.

Done in duplicate at Ankara this 15th day of January 2010, in the Norwegian, Turkish and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of
Norway

For the Republic of
Turkey

For Kongeriket
Norge

For Republikken
Tyrkia

Protocol

At the moment of the signing of the Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Turkey for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed that the following provisions constitute an integral part of the Convention.

inntektsperioder som begynner på eller etter den første dag i januar i det år som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft.

2. Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tyrkia til unngåelse av dobbeltbeskatning og til regulering av enkelte andre spørsmål med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Ankara den 16. desember 1971, skal opphøre å ha virkning fra den datoen da denne overenskomst får virkning etter bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel.

Artikkel 30

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en kontraherende stat. Hver av de kontraherende stater kan si opp overenskomsten, gjennom diplomatiske kanaler, ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av ethvert kalenderår som følger etter et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen for denne overenskomst. I et slikt tilfelle skal overenskomsten opphøre å ha virkning for skatter med hensyn til alle inntektsperioder som begynner på eller etter den første dag i januar i det år som følger etter det år varselet blir gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Ankara den 15. januar 2010 på det norske, tyrkiske og engelske språk, slik at alle tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvil mellom tekstene, skal den engelske tekst være avgjørende.

Protokoll

Ved undertegningen av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Republikken Tyrkia til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt, er de undertegnede blitt enige om at følgende bestemmelser skal utgjøre en integrerende del av overenskomsten.

1. With reference to Article 7, paragraph 1

The profits derived from the sale of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold, or from other business activities of the same or similar kind as those effected, through a permanent establishment, may be considered attributable to that permanent establishment if it is proved that this transaction has been resorted to in order to avoid taxation in the State where the permanent establishment is situated.

2. With reference to Article 7, paragraph 3

In determining the profits of a permanent establishment there shall not be allowed as deductions payments for interest, royalties, commissions or other similar payments made to the enterprise itself or to other permanent establishments for sharing all or part of the losses or expenses of the enterprise itself or of other permanent establishments located abroad. However, the permanent establishment may, in accordance with paragraph 3 of Article 7 of the Agreement, deduct interest, royalties, commissions or other similar payments (including expenses for research and development) incurred for the purposes of the permanent establishment.

3. With reference to Article 10, paragraph 2 (b) and Article 11, paragraph 2 (a)

It is understood that paragraph 2 (b) of Article 10 and paragraph 2 (a) of Article 11 applies also if the payment is made to the Central Bank of Norway in its capacity as a manager of the Government Pension Fund, provided that such dividends or interest is passed on to the Government Pension Fund.

4. With reference to Article 10, paragraph 3

It is understood that the term “dividends” includes the payment of manufactured dividends by a borrower to a lender under a securities lending agreement. “Manufactured dividends” mean an amount corresponding to the dividends which are distributed on the borrowed shares during the loan period.

It is understood that, in the case of Turkey, the term “dividends” includes income derived from an investment fund or an investment trust.

1. Til punkt 1 i artikkel 7

Fortjeneste som oppebæres fra salg av varer av samme eller lignende art som de som selges gjennom et fast driftssted, eller fortjeneste fra annen forretningsvirksomhet av samme eller lignende art som den som drives gjennom et fast driftssted, kan tilordens dette faste driftssted dersom det er påvist at transaksjonen har blitt benyttet for å unngå skattlegging i den stat hvor det faste driftssted ligger.

2. Til punkt 3 i artikkel 7

Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det ikke innrømmes fradrag for utbetalinger i form av renter, royalties, kommisjoner eller andre lignede utbetalinger til foretaket selv eller til andre faste driftssteder til hel eller delvis dekning av utgifter eller tap for foretaket selv eller andre faste driftssteder som ligger i utlandet. I overensstemmelse med punkt 3 i artikkel 7 i overenskomsten, kan imidlertid det faste driftssted gjøre fradrag for renter, royalties, kommisjoner og andre lignende utbetalinger (herunder utgifter til forskning og utvikling) som er pådratt i anledning det faste driftssted.

3. Til punkt 2 (b) i artikkel 10 og punkt 2 (a) i artikkel 11

Det er enighet om at punkt 2 (b) i artikkel 10 and punkt 2 (a) i artikkel 11 kommer til anvendelse også om utbetalingen skjer til sentralbanken i Norge i egenskap av å være forvalter for Statens Pensjonsfond, forutsatt at slike dividender eller renter blir viderebetalt til Statens Pensjonsfond.

4. Til punkt 3 i artikkel 10

Det er enighet om at uttrykket ”utbytte” omfatter betaling av utbyttekompensasjon fra en innlåner til en utlåner i henhold til en avtale om verdipapirlån. Med ”utbyttekompensasjon” menes et beløp som motsvarer det utbyttet som er utdelt på de innlånte aksjer i løpet av låneperioden.

Det er enighet om at uttrykket ”utbytte” i forhold til Tyrkia omfatter inntekt oppebåret fra et investeringsfond eller en investeringstrust.

5. With reference to Article 12, paragraph 3

It is understood that in the case of any payment received as a consideration for the sale of the property, the provisions of Article 13 shall apply, unless it is proved that the payment in question is not a payment for genuine alienation of the said property. In such case the provisions of Article 12 shall apply.

6. With reference to Article 13, paragraph 3

It is understood that paragraph 3 of Article 13 shall apply whether the ships, aircraft or road vehicles were operated by a resident of one of the Contracting States or not.

7. With reference to Article 13, paragraph 5

It is understood that the term “financial instruments” in paragraph 5 of Article 13 covers especially:

- a. a debt security;
- b. an equity security;
- c. an insurance policy;
- d. an interest in a partnership, a trust or the estate of a deceased individual, or any right in respect of such interest;
- e. a precious metal;
- f. a guarantee, an acceptance or an indemnity in respect of anything described in paragraphs (a), (b), (d) or (e); or
- g. an option or a contract for the future supply of commodity, money or anything described in any of paragraphs (a) to (f).

8. With reference to Article 15, paragraph 2

It is understood that paragraph 2 of Article 15 shall not apply to remuneration derived by a resident of a Contracting State (“the employee”), and paid by or on behalf of an employer who is a resident of that State in respect of an employment exercised in the other Contracting State where:

- a. the employee renders services in the course of that employment to a person other than the employer who, directly or indirectly, supervises, directs or controls the manner in which those services are performed; and
- b. the employer is not responsible for the outcome of the work performed by the recipient.

5. Til punkt 3 i artikkel 12

Det er enighet om at bestemmelsene i artikkel 13 kommer til anvendelse når betalingen er mottatt som vederlag for salg av eiendelen, med mindre det er påvist at den aktuelle betalingen ikke er betaling for en virkelig avhendelse av eiendelen. I et slikt tilfelle skal bestemmelsene i artikkel 12 få anvendelse.

6. Til punkt 3 i artikkel 13

Det er enighet om at punkt 3 i artikkel 13 kommer til anvendelse uansett om skipene, luftfartøyene eller kjøretøyene for veitransport ble drevet av en person bosatt i en av de kontraherende stater eller ikke.

7. Til punkt 5 i artikkel 13

Det er enighet om at uttrykket ”finansielt instrument” i punkt 5 i artikkel 13 omfatter især:

- a. en gjeldsobligasjon;
- b. en egenkapitalandel;
- c. en forsikringspolise;
- d. en andel i et interessentskap, en trust eller et dødsbo, eller enhver rettighet i en slik andel;
- e. et edelt metall;
- f. en garanti, en akseptert veksel eller erstatning for noe som er beskrevet i punktene (a), (b), (d) eller (e); eller
- g. en opsjon eller en kontrakt vedrørende fremtidig levering av varer, penger eller noe som er beskrevet i punktene (a) til (f).

8. Til punkt 2 i artikkel 15

Det er enighet om at punkt 2 i artikkel 15 ikke kommer til anvendelse på godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat (“arbeidstakeren”) mottar og som er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver bosatt i denne stat i anledning arbeid som er utført i den annen kontraherende stat, hvis:

- a. arbeidstakeren i løpet av ansettelsesforholdet utfører tjenester for en annen person enn arbeidsgiveren som, direkte eller indirekte, har tilsyn med, styrer eller kontrollerer den måte tjenestene blir utført på; og
- b. arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for resultatet av det arbeid som mottakeren utfører.

9. With reference to Article 18

It is understood that if Turkey, after the date of signature of this Convention, enters into a tax treaty with a state being a party to the European Economic Area Agreement, which allows that state to tax pensions and other similar remuneration which arises in that state and is paid to a resident of Turkey in consideration of past employment, negotiations for a revision of Article 18, as well as the Articles 10 (2), 11 (2) and 12 (2) and (3) of this Convention shall take place.

10. With reference to Article 24

It is understood that Article 24 applies only to taxes that are covered by Article 2.

11. With reference to Article 25, paragraph 2

It is understood that with respect to paragraph 2 of Article 25 the taxpayer must in the case of Turkey claim the refund resulting from such mutual agreement within a period of one year after the tax administration has notified the taxpayer of the result of the mutual agreement.

In witness whereof, the undersigned duly authorized hereto, have signed the present Protocol.

Done in duplicate at Ankara. This 15th day of January 2010, in the Norwegian, Turkish and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

9. Til artikkel 18

Det er enighet om at dersom Tyrkia, etter datoen for undertegning av denne overenskomst, inngår en skatteavtale med en stat som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde som tillater denne stat å skattlegge pensjoner og andre lignende godtgjørelser som skriver seg fra denne stat, og som utbetales til en person bosatt i Tyrkia i anledning tidligere lønnsarbeid, skal artikkel 18 i denne overenskomst revideres. Det samme gjelder punkt 2 i artikkel 10, punkt 2 i artikkel 11 og punkt 2 og 3 i artikkel 12.

10. Til artikkel 24

Det er enighet om at artikkel 24 bare kommer til anvendelse på skatter som er omfattet av artikkel 2.

11. Til punkt 2 i artikkel 25

For så vidt angår punkt 2 i artikkel 25 er det enighet om at en eventuell refusjon i Tyrkia som følge av en gjensidig avtale må kreves av skattyteren i løpet av en periode på ett år etter at skatteadministrasjonen har underrettet skattyteren om utfallet av den gjensidige overenskomst.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i to eksemplarer i Ankara den 15. januar på det norske, tyrkiske og engelske språk, slik at alle tre tekster har lik gyldighet. I tilfelle fortolkningstvill mellom tekstene, skal den engelske tekst være avgjørende.

For the Kingdom of
Norway

For the Republic of
Turkey

For Kongeriket
Norge

For Republikken
Tyrkia

Trykk: A/S O. Fredr. Ainesen - 2010

241491